

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 26 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 12:1-9

Herren sade till Abram: »Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.«

Och Abram gick iväg, som Herren hade tillsagt honom, och Lot gick med honom. Och Abram var sjuttiofem år gammal, när han drog ut från Haran. Och Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot och alla ägodelar som de hade förvärvat och tjänarna som de hade skaffat sig i Haran. Och de drog iväg mot Kanaans land och kom så till Kanaans land.

Och Abram drog fram i landet ända till den heliga platsen vid Sikem, till Mores terebint. Och på den tiden bodde kanaanéerna där i landet. Men Herren uppenbarade sig för Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land.« Då byggde han där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Sedan flyttade han därifrån till bergsbygden öster om Betel och slog där upp sitt tält, så att han hade Betel i väster och Ai i öster. Och han byggde där ett altare åt Herren och åkallade Herrens namn. Sedan bröt Abram upp därifrån och drog sig allt längre mot Sydlandet.

Responsoriepsalm

Ps 33:12-13, 18-20, 22 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Läsning

1 Mos 12:1-9

Herren sade till Abram: "Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar. Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått."

Abram bröt upp, som Herren hade befallt, och Lot följde med honom. Abram var 75 år när han lämnade Harran. Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, all egendom och alla slavar som de hade förvärvat i Harran. Så började de sin vandring mot Kanaan.

När de kom fram till Kanaan fortsatte de in i landet, ända till den heliga platsen vid Shekem, till Orakeltrebinten. På den tiden bodde kanaaneerna i landet. Herren uppenbarade sig för Abram och sade: "Åt dina ättlingar skall jag ge detta land." Abram byggde där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Därifrån fortsatte han till bergen öster om Betel och slog läger så att han hade Betel i väster och Aj i öster. Där byggde han ett altare åt Herren och åkallade honom. Sedan flyttade Abram längre och längre ner mot Negev. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 33:12-13, 18-20, 22 (R. jfr 12b)

R. Saligt det folk som Gud har utvalt till sin egendom.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom.
Från himlen skådade Herren ner,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

TISDAG DEN 27 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 13:2, 5-18

Abram var mycket rik på boskap och på silver och guld. Men Lot, som drog med Abram, hade också får och fäkreatur och tält. Och landet räckte inte till för dem, så att de kunde bo tillsammans; ty deras ägodelar var för stora för att de skulle kunna bo tillsammans. Och tvister uppstod mellan Abrams och Lots boskapsherdar. Dessutom bodde på den tiden kananéerna och perisséerna där i landet.

Då sade Abram till Lot: »Inte skall det vara någon tvist mellan mig och dig och mellan mina herdar och dina herdar. Vi är ju släkt. Ligger inte hela landet öppet för dig? Skilj dig från mig. Vill du åt vänster, så går jag åt höger, och vill du åt höger, så går jag åt vänster.«

Då lyfte Lot upp sina ögon och såg att hela Jordanslätten var vattenrik överallt. Innan Herren fördärvade Sodom och Gomorra, var den nämligen som Herrens lustgård, som Egyptens land, ända fram mot Soar. Så valde då Lot ut åt sig hela Jordanslätten. Och Lot bröt upp och drog österut, och de skildes så från varandra. Abram förblev boende i Kanaans land, och Lot bodde i städerna på Slätten och drog med sina tält ända in mot Sodom. Men folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.

Och Herren sade till Abram, sedan Lot hade skilt sig från honom: »Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står, mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag ge åt dig och din säd för evig tid. Och jag skall låta din säd bli som stoftet på jorden. Kan någon räkna stoftet på jorden, så skall också din säd kunna räknas. Stå upp och dra igenom landet efter dess längd och dess bredd, ty åt dig skall jag ge det.« Och Abram drog iväg med sina tält och kom och bosatte sig vid Mamres terebintlund invid Hebron. Och han byggde där ett altare åt Herren.

Responsoriepsalm

Ps 15:2-4b, 5 (R. jfr 1)

R. Vem får vara i din boning?

Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?

Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 13:2, 5–18

Abram var nu mycket rik, han ägde boskap och silver och guld. Också Lot, som vandrade tillsammans med Abram, hade får och kor och tält. Landet räckte inte till för dem båda; de hade så mycket boskap att de inte kunde bo på samma plats, och det uppstod stridigheter mellan Abrams herdar och Lots. (På den tiden bodde kanaaneerna och perisseerna i landet.)

Då sade Abram till Lot: "Inte skall det råda osämja mellan mig och dig eller mellan mina herdar och dina. Vi är ju av samma släkt. Ligger inte hela landet öppet för dig? Gå du din egen väg. Går du åt vänster så går jag åt höger, och går du åt höger så går jag åt vänster." Lot såg ut över Jordanslätten, han såg hur vattenrik hela trakten var. Ända fram mot Soar var den som Herrens trädgård, som Egyptens land. Detta var innan Herren ödelade Sodom och Gomorra. Och Lot valde Jordanslätten och flyttade österut. Så skildes de från varandra.

Sedan bodde Abram i Kanaan och Lot i städerna på Jordanslätten. Lot hade sina tältplatser ända bort mot Sodom. Människorna i Sodom var onda och syndade svårt mot Herren.

När Abram och Lot hade skilts åt sade Herren till Abram: "Se dig omkring från den plats där du står, åt norr och söder, öster och väster. Hela det land som du ser skall jag ge åt dig och dina ättlingar för all framtid. Jag skall låta dina ättlingar bli som stoftkornen på jorden: kan någon räkna dem, skall också dina ättlingar kunna räknas. Vandra genom landet i hela dess längd och bredd, ty åt dig skall jag ge det."

Och Abram flyttade sina tält och kom till Mamres lund vid Hebron. Där slog han sig ner, och där byggde han ett altare åt Herren. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4b, 5 (R. jfr 1)

R. Herre, vem får vara i din boning?

[Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?]
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat. R.

Den som inte bär förtal på sin tunga,
den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa.

Den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte ger lån mot ränta
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.

Den som handlar så
skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6, 12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 28 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 15:1-12, 17-18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: »Frukta inte, Abram, jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.« Men Abram sade: »Herre, Herre, vad vill du då ge mig? Jag går ju barnlös bort, och arvinge till mitt hus blir en man från Damaskus, Elieser.« Och Abram sade ytterligare: »Mig har du inte gett någon livsfrukt. En av mitt husfolk skall bli min arvinge.«

Men se, Herrens ord kom till honom. Han sade: »Nej, denne skall inte bli din arvinge, utan en som utgår från ditt eget liv skall bli din arvinge.« Och han förde honom ut och sade: »Se upp mot himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.« Och han sade till honom: »Så skall din säd bli.«

Och han trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet. Och han sade till honom: »Jag är Herren, som har fört dig ut från det kaldeiska Ur för att ge dig detta land till besittning.« Han svarade: »Herre, Herre, varav skall jag veta att jag skall besitta det?«

Då sade han till honom: »Ta åt mig en treårig kviga, en treårig get och en treårig vädur, därtill en turturduva och en ung duva.« Och han tog åt honom alla dessa djur och styckade dem mitt itu och lade styckena mitt emot varandra. Dock styckade han inte fåglarna. Och rovfåglar slog ned på de döda kropparna, men Abram drev bort dem. När nu solen var nära att gå ned och en tung sömn hade fallit på Abram, se, då kom en förskräckelse över honom och stort mörker.

Då nu solen hade gått ned och det hade blivit alldeles mörkt, syntes en rykande ugn med flammande låga, som for fram mellan styckena. På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat.«

Responsoriepsalm

Ps 105:1-4, 6-9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 15:1-12, 17-18

Herrens ord kom till Abram i en syn: "Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad." Abram sade: "Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag

går ju bort barnlös, [och Eliéser från Damaskus ärver mitt hus].” Och han sade: ”Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig.” Men Herrens ord till honom löd: ”Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod.” Och Herren förde honom ut och sade: ”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.” Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren sade till Abram: ”Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom.” Abram sade: ”Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?” Han svarade: ”Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!” Abram hämtade djuren, styckade dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem. Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker.

Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena. Herren slöt då detta förbund med Abram: ”Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden, Euftrat.”

Responsoriepsalm

Ps 105:1–4, 6–9 (R. 8a)

R. Han tänker evigt på sitt förbund *eller* Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt,
han är Herren, vår Gud,
över hela jorden når hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han stadgat,
det förbund han slöt med Abraham
och sin ed till Isak. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.

Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

Om aftonen

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Apg 3:1–10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nazarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,

och fästet förkunnar hans händers verk.

Den ena dagen talar om det till den andra,

och den ena natten kungör det för den andra.

Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.

De sträcker sig ut över hela jorden,

och deras ord går till världens ändar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

R. Över hela jorden nådde deras ord.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra. R.

Det är inget tal eller ljud vars ljud inte hörs.
de sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen

Gal 1:11–20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja

Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium

Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina

får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

TORSDAG DEN 29 JUNI

PETRUS OCH PAULUS Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Apg 12:1-11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2-9 (R. jfr 8)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,

de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

R. Herrens ängel befriar hans trogna.

Jag vill alltid prisa Herren alltid,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,
och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Andra läsningen

2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag

har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13-19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade:«Du är Messias, den levande Gudens son.» Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

FREDAG DEN 30 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 17:1, 9-10, 15-22

När Abram var nittionio år gammal, uppenbarade sig Herren för honom och sade till honom: »Jag är Gud den Allsmäktige. Vandra inför mig och var ostrafflig. Du åter skall hålla mitt förbund, du och din säd efter dig, från släkte till släkte. Och detta är det förbund mellan mig och er och din säd efter dig, som ni skall hålla: allt mankon bland er skall omskäras.«

Och Gud sade åter till Abraham: »Din hustru Sarai skall du inte mer kalla Sarai, utan Sara skall vara hennes namn. Och jag skall välsigna henne och skall också med henne ge dig en son. Ja, jag skall välsigna henne, och folkslag skall komma av henne, kungar över folk skall härstamma från henne.«

Då föll Abraham ned på sitt ansikte och log, ty han sade vid sig själv: »Skulle barn födas åt en man som är hundra år gammal? Och skulle Sara föda barn, hon som är nittio år gammal?» Och Abraham sade till Gud: »Måtte allenast Ismael få leva inför dig!«

Då sade Gud: »Nej, din hustru Sara skall föda dig en son, och du skall ge honom namnet Isak. Med honom skall jag upprätta mitt förbund, ett evigt förbund, som skall gälla hans säd efter honom. Men angående Ismael har jag också hört din bön. Se, jag skall välsigna honom och göra honom fruktsam och föröka honom mycket. Tolv hövdingar skall han få till söner, och jag skall göra honom till ett stort folk. Men mitt förbund skall jag upprätta med Isak, honom som Sara skall föda åt dig vid denna tid nästa år.« Då Gud nu hade talat ut med Abraham, for han upp från honom.

Responsoriepsalm

Ps 128:1-5 (R. 4)

R. Så välsignas de som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers arbete får du njuta frukten.
Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar,
och må du få se barn av dina barn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 17:1, 9-10, 15-22

När Abram var 99 år uppenbarade sig Herren för honom och sade: "Jag är Gud den Väldige. Håll dig alltid till mig och var oförvitlig." Vidare sade Gud till Abraham: "Du å din sida skall hålla mitt förbund, du och dina ättlingar i släktled efter släktled. Förbundet mellan mig och er och dina ättlingar skall ni hålla på detta sätt: ni skall låta omskära alla av manligt kön."

Gud sade till Abraham: "Din hustru Saraj skall du inte mer kalla Saraj: hon skall heta Sara. Jag skall välsigna henne, jag skall låta henne skänka dig en son. Jag skall välsigna henne, så att folk och kungar skall härstamma från henne." Då föll Abraham ner på sitt ansikte, men han log och tänkte: "Inte kan man bli far när man är hundra år gammal? Och inte kan Sara föda barn, hon som är nittio år?" Och Abraham sade till Gud: "Måtte Ísmael få leva i ditt hägn!"

Men Gud sade: "Din hustru Sara skall verkligen föda dig en son, och du skall ge honom namnet Isak. Med honom skall jag upprätta mitt förbund, ett evigt förbund: jag skall vara hans Gud och hans ättlingars Gud. Vad Ísmael angår har jag hört din bön: jag skall välsigna honom så att han blir fruktsam och förökar sig övermåttan. Han skall bli far till tolv hövdingar, och jag skall göra honom till ett stort

folk. Men mitt förbund skall jag upprätta med Isak, som Sara skall föda åt dig vid denna tid nästa år.”

När Gud hade talat med Abraham lämnade han honom och steg upp igen.

Responsoriepsalm

Ps 128:1-5 (R. 4)

R. Så välsignas den man som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers möda får du njuta frukten.
Salig du! Ja, det skall gå dig väl. R.

Lik en vinstock som bär frukt
är hustrun därinne i ditt hus,
lika plantor av olivträd
är barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man
som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång
i alla dina dagar. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:1-4

När Jesus gick ner från berget, följde stora folkskaror med honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast blev mannen ren från sin spetälska. Men Jesus sade till honom: »Säg det inte till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

LÖRDAG DEN 1 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 18:1-15

Herren uppenbarade sig för Abraham vid Mamres terebintlund, där han satt vid ingången till sitt tält, då det var som hetast på dagen. När han lyfte upp sina ögon, fick han se tre män stå framför sig. Och då han såg dem, skyndade han mot dem från tältets ingång och bugade sig ned till jorden och sade: »Herre, har jag funnit nåd för dina ögon, så gå inte förbi din tjänare. Låt mig hämta litet vatten, så att ni kan tvätta era fötter. Och vila er under trädet. Jag vill också hämta ett stycke bröd, så att ni kan vederkvicka er, innan ni går vidare, eftersom ni nu har tagit vägen förbi er tjänare.« De sade: »Gör som du har sagt.«

Och Abraham skyndade in i tältet till Sara och sade: »Skynda dig och ta tre sea-mått fint mjöl, knåda det och baka kakor.« Men själv skyndade Abraham bort till boskapen och tog en god ungtalv och gav den åt sin tjänare, och denne skyndade sig att tillreda den. Och han tog gräddmjölk och söt mjölk och kalven, som han hade låtit tillreda, och satte fram för dem. Och han stod själv hos dem under trädet, medan de åt. Och de sade till honom: »Var är din hustru Sara?« Han svarade: »Därinne i tältet.« Då sade han: »Jag skall komma tillbaka till dig nästa år vid denna tid, och se, då skall din hustru Sara ha en son.«

Detta hörde Sara, där hon stod i ingången till tältet, som var bakom honom. Men Abraham och Sara var gamla och komna till hög ålder, och Sara hade inte mer som kvinnor brukar ha. Därför log Sara vid sig själv och tänkte: »Skulle jag väl nu på min ålderdom ge mig till lusta, nu då också min herre är gammal?« Men Herren sade till Abraham: »Varför log Sara och tänkte: 'Skulle jag verkligen föda barn, så gammal som jag är?' Är då något så underbart, att Herren inte skulle förmå det? På den bestämda tiden skall jag komma tillbaka till dig, vid denna tid nästa år, och då skall Sara ha en son.« Då nekade Sara och sade: »Jag log inte«; ty hon blev förskräckt. Men han sade: »Jo, du log.«

Responsoriepsalm

Luk 1:46–50, 53–55 (R. jfr 54b)

R. Herren har kommit ihåg sin barmhärtighet.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare. R.

Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig.
Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt. R.

Hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig. R.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt. R.

Läsning

1 Mos 18:1-15

Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen. Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken. "Herre", sade han, "visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare. Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd, så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter - nu när ni ändå har kommit vägen förbi." De svarade: "Ja, gör det!"

Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: "Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd." Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den. Han tog tjockmjölk och sötmjök och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Självt stod han bredvid dem under trädet medan de åt.

Sedan frågade de honom: "Var är Sara, din hustru?" Abraham svarade: "Inne i tältet." Då sade han: "Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då skall din hustru Sara ha en son." Detta hörde Sara, där hon stod i tältöppningen bakom honom.

Nu var både Abraham och Sara mycket gamla och Sara var inte längre i fruktsam ålder. Därför log Sara för sig själv och tänkte: "Skulle jag upptändas av lusta nu när jag är vissnad och min man är gammal?" Då sade Herren till Abraham: "Varför log Sara och tänkte: Skulle jag föda barn, jag som är så gammal? - Finns det någonting som är omöjligt för Herren? Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då har Sara en son." Sara blev rädd och sade: "Jag log inte." Men Herren sade: "Jo, visst log du."

Responsoriepsalm

Luk 1:46-50, 53-55 (R. jfr 54b)

R. Herren har visat barmhärtighet.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare. R.

Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig.
Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt. R.

Hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig. R.

Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:5-17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 2 JULI

Första läsningen

2 Kung 4:8-11, 14-16a

En dag kom Elisha till Shunem. Där bodde en rik kvinna, som övertalade honom att komma och äta hos henne. I fortsättningen tog han in där och bjöds på mat var gång han hade sina vägar åt det hållet. Och kvinnan sade till sin man: »Vet du, jag är säker på att han som brukar komma hit till oss är en gudsman, en helig man. Vi kan väl ordna med ett litet rum uppe på taket och sätta dit en säng, ett bord, en stol och en lampa, så kan han bo där när han kommer till oss.«

Nästa gång Elisha kom dit tog han in på rummet och övernattade där. Han frågade sin tjänare Gechasi: »Finns det ingenting man kan göra för henne?« Gechasi svarade: »Hon har ingen son, och hennes man är gammal.« Elisha lät Gechasi kalla på henne, och hon kom och stannade i dörröppningen. Då sade Elisha: »Nästa år vid den här tiden skall du hålla en son i dina armar.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-3, 16-19 (R. jfr 2a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

Om Herrens nåd vill jag alltid sjunga,
för alla tider göra din trofasthet känd.
Jag säger: Din nåd är befäst för evigt,
i himlen består din trofasthet. R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet,
ty du är deras styrka och glans. R.

Genom din ynnest vinner vi seger,
ty vår sköld tillhör Herren,
vår kung tillhör Israels Helige. R.

Andra läsningen

Rom 6:3-4, 8-11

Alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död. Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

När vi nu har dött med Kristus är vår tro att vi också skall leva med honom. Vi vet ju att Kristus har uppväckts från de döda och inte mer skall dö. Döden är inte längre herre över honom. När han dog, dog han bort från synden, en gång för alla. När han nu lever, lever han för Gud. Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.

Halleluja

1 Pet 2:9

V. Ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk,
Guds eget folk som skall förkunna hans storverk.
Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Evangelium

Matt 10:37-42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«